

"Ik heb geen idee," antwoordde Niels.

Voor hen stond een wit, lichtgevend huisje.

"Zullen we naar binnen gaan?" vroeg Linda aarzelend.
Ze sloop richting het huisje.

"Linda, kom terug. Straks is het nog gevaarlijk!" schreeuwde Sandra.

"Ach, welnee," antwoordde ze.

Sandra en Niels kwamen achter haar aan gerend. Linda deed de deur van het huisje zelfverzekerd open.

Voor ze konden vluchten, werden ze het huisje in gezogen!

"Help! Wat gebeurt er?" riep Niels.

"Ik weet het niet!" antwoordde Linda.

Toen werd het donker.

"Aui!"

Met een plof kwamen Linda, Niels en Sandra op de grond terecht.

"Waar zijn we?" vroeg Sandra zich hardop af.

"Ik heb geen flauw idee," antwoordde Niels.

Ze waren in een bosachtig gebied waar de zon scheen. Er waren nauwelijks wolken aan de lucht, het leek wel een zomermiddag. Maar dat kon toch niet? Het was herfst en midden in de nacht! Op de grond groeide mos en ze waren omsingeld door bomen.

"Het ziet eruit als een bos," zei Linda.

"Ja. Maar hoe komen we hier dan?" vroeg Niels.

"Het komt vast door dat huisje," zei Sandra. "We werden erin gezogen en toen werden we denk ik geteleporteerd."

"Bijna goed, meisje," hoorden ze ineens een stem achter

zich zeggen. "Het komt doordat jullie het huisje in gingen. Daar zat een gat waar jullie in vielen."

"Kom tevoorschijn!" schreeuwde Linda.

Er kwam iemand achter de bomen vandaan. Het was een mooi meisje met een blauwe jurk, een tiara en twee lange, prachtige, goudblonde vlechtjes.

"Wie ben jij?" vroeg Linda.

Sandra en Niels waren achter haar gaan staan.

"Ik ben Femke, ik ben de dochter van de koning van dit land. Wie zijn jullie? En wat komen jullie doen?" vroeg Femke achterdochtig.

"Ik ben Linda, dit is Sandra en dat is Niels," zei Linda.

"Wij waren gewoon een nachtwandeling aan het maken, toen we ineens een huisje zagen. Het huisje gaf licht, dus we werden nieuwsgierig. We gingen erheen en toen deed Linda de deur open en toen werden we erin gezogen," vertelde Sandra, uitbundig en snel.

"Is er een manier om hier weg te komen?" vroeg Linda.

"O, jazeker, je loopt gewoon door die deur," Femke wees naar een blauwe deur. "Maar we kunnen jullie niet zomaar laten gaan."

"Waarom niet?" vroeg Niels, die nu ook iets durfde te vragen.

"Omdat we niet zeker weten of jullie bij de Roeiers horen!" antwoordde Femke fel.